SPECIÁLNÍ VYDÁNÍ

www.tydeniky.cz

METROPOL

Pokud má mít úspěch trvalou hodnotu, musíme na něj navázat, konstatuje Petr Syrovátko, prezident klubu Bílí Tygři Liberec

V roce 1994 se začalo psát významné partnerství libereckého hokejového klubu se společností Syner a Petrem Syrovátkem. Vstup silného sponzora znamenal bezprostřední záchranu tehdejšího Stadionu od úplného úpadku. Toto spojení trvá dodnes a sportovní vizionářství současného prezidenta klubu Petra Syrovátka, dovedlo Bílé Tygry Liberec ze dna 2. národní ligy až na úplný vrchol, k titulu českého hokejového mistra.

To, co se letos Bílým Tygrům povedlo, je jistě završením Vašeho snu. Co bude dál?

Určitě je to nesmírně důležitý mezník našeho snažení, ale také mě napadá výrok Ivana Hlinky: *„Tak jsme první, no a co? Hlavně se z toho nepo...“* Rozhodně to není rouhání, ale rohlíky jsou pořád stejně drahé, lidé mají úplně stejné starosti jako před měsícem, nebo v době, kdy jsme hráli baráž. Život jde zkrátka dál, ale pro náš klub je to obrovský sportovní úspěch. Je to jako v životě. Přirovnal bych to k narození všech mých dětí. Měl jsem stejnou míru štěstí a nadšení, ale od druhého dne mi bylo jasné, že se o své děti musím také starat. Musím to vše rozvíjet a navazovat na ten pocit štěstí, který jsem měl, když se narodili. Kdybych se o ně nestaral, co by z nich vyrostlo? A tady je to stejné. Pokud má mít náš úspěch trvalou hodnotu, musíme na ten pocit štěstí navázat. Je to pro nás závazek. Konečně se nám to podařilo a je potřeba si ten okamžik naplno užít. Pár dní se bude slavit, ale pak musíme jet dál.

Kdybych se Vás zeptal, zda jste něčemu takovému před sezónou věřil…

…tak bych vám odpověděl, že rozhodně ne. Věřil jsem, že budeme velmi dobří, ale netušil jsem, že se to takto semkne. To, že se bude Filip Pešán snažit vtisknout do mužstva moderní způsob hokeje, který, ačkoliv to nikdo moc neviděl, dva roky implantoval do kluků na farmě v Benátkách, jsem věděl. Ale že budeme takto dominovat a že se nám to v první sezoně splní? To bych neřekl ani v nejoptimističtějších odhadech. O tom mě přesvědčovala i vlastní zkušenost. Už před některými předchozími sezonami jsem si říkal, že máme kádr na to, abychom vyhráli, ale nakonec to nedopadlo.

V čem byl ten hlavní a největší rozdíl v letošní sezóně a těch předcházejících?

V tom, že jsme věci nejen říkali, ale také dělali, a hráči jim hlavně věřili. Najednou se vytvořil hrozně silný týmový duch. Přestože se psalo, že jsme neměli žádné krize, není to tak. Krize tu byly, ale dokázali jsme je zvládat. Došlo i na pnutí uvnitř kabiny, ale ctili jsme, že kabina zůstává kabinou. Když přišla výkonnostní krize některého z hráčů, překryla to jiná lajna. Dařilo se třeba třetí, méně to šlo první, a pak se to překlopilo. Když už nikdo nedával góly, přišla čtvrtá formace a rozhodla. Všechny tyhle malé okolnosti nám nahrávaly, ale nic z toho nebylo náhodou. Všechno bylo podmíněné poctivým tréninkem.

Hodně se hovoří o velkém podílu Filipa Pešána na zisku titulu. Sázka na jeho osobu v pozici hlavního kouče i sportovního manažera v tomto světle vypadá jako trefa do černého. Nicméně v době jeho jmenování to mohl být svým způsobem risk. Váhal jste?

V práci Filipa Pešána jsem věřil. Čekalo se na úspěch a ten přišel trochu v ústraní – na farmě v Benátkách. Předtím si Filip dvakrát vyzkoušel roli hlavního kouče A týmu a zpětně si říkám, že to pro něj nebyly jednoduché situace. Filip je ale chytrý, strašně nerad se o kamna pálí dvakrát, a i tyhle věci si musel po cestě k úspěchu prožít. Měl také krásné tři roky s Jirkou Kalousem v roli asistenta, zkoušeli jsme ho s Mariánem Jelínkem. Nakonec se Filip rozhodnul pro štaci v Benátkách. Tam byl úspěšný a navázal na to už v loňské sezoně po svém třetím jmenování do role hlavního kouče. V deseti zápasech na konci extraligy Tygři sedmkrát zvítězili.

Co se týká jeho role sportovního ředitele, Filip byl k tomuto postu „vychováván“. Už šest let bylo na jeho vizitce - Asistent generálního manažera. Když je někdo asistentem, tak je to v hierarchii zřetelně přípravná pozice.

Takže jste v jeho případě čekal na vhodný okamžik jeho jmenování?

Ano. Už jsme o tom přemýšleli o sezonu dřív, když jsme dělali rozhodnutí, zda u týmu ponecháme Pavla Hynka, nebo se ho chopí Filip. Nakonec jsme si řekli, že ta jedna sezona, kterou absolvoval v Benátkách na výbornou, ještě není to, co by ho kompletně zbavilo takové té nálepky, kterou znáte z médií, že je protekčním dítětem. Filip věci dělal a prosazoval. Začal od mládeže a pokračoval v juniorce. Později měl celou mládež pod sebou, povyměňoval trenéry, přivedl mladé a nově uvažující kouče. To mu zavdalo další vlnu nevole, neboť létaly další „bufetové“ řeči, jak je arogantní a nestará se o nic. Tak to ale není! On se pouze neohnul.

Máte s Filipem Pešánem nějakou dohodu o tom, že v Liberci zůstane? Úspěch týmu samozřejmě zvýšil zájem i o osobu úspěšného trenéra…

S Filipem jsme si podali ruku. Jeho odchod v rámci české extraligy nehrozí vůbec, to by muselo dojít k nějakému lidskému karambolu mezi mnou a jím. Co se týká zahraničí, v tuto chvíli je na začátku své práce. Pokud bude po tomto zlatém základu cesta i nadále úspěšně pokračovat, dá se očekávat, že jeho cena bude velká a že nějaká nabídka ze zahraničí přijde. To ale bude po dohodě. Nebude to žádná nahodilá záležitost. I kdyby vyrazil na nějakou dlouhou zahraniční štaci, Liberec je jeho základna, kam by se měl vracet, třeba i v roli mentora nebo poradce.

Před sezonou do klubu přišly zajímavé posily. Šlo o velmi kvalitní hráče, kteří jistě nebyli nejlevnější. Museli jste proto nějak navýšit rozpočet?

V tomto případě jsme absolutně vydělali na novém přístupu Filipa Pešána. Hráči sem nešli kvůli penězům, ale uvěřili novému hernímu pojetí, způsobu vedení, klubové kultuře a stylu přípravy. Když se ptáte, jestli byli Birner a Řepík drazí, tak podle našich informací nabízela Sparta oběma borcům o třicet procent více. Stejně se nedohodli, protože prostě uvěřili tomu, co Filip říkal. Navíc tu byla i osobnost nového kondičního trenéra Aleše Pařeze, který tyto borce měl v práci už v předchozích letech.

Ano, Aleš Pařez, jaký byl jeho podíl na letošním úspěchu?

Dělali jsme nákup hráčů, se kterými přišel i Aleš Pařez. A všechno pak jakoby do sebe zapadlo. Když mladí kluci viděli, jak s Alešem cvičí a připravují se zkušení hráči, jak mu věří, také tomu uvěřili. Najednou to bylo tak, že staří hráči určovali morálku v kabině a kvalitu přípravy. Nejen tréninku, ale také rehabilitace a péče o tělo. Když kluci viděli, jak se o sebe stará třeba Tomáš Mojžíš, začali koukat s otevřenou pusou. I Dominikovi Lakatošovi přestaly po ránu chutnat buchty s Fantou a podobné nesmysly, které vás jen zabijou. Sám začal vnímat, jak se o sebe starat, protože to viděl. Není nic lepšího, než když máte vzory, které tyto věci bez uzardění automaticky dělají.

Do jaké míry je možné tento tým udržet? Máte už v tuto chvíli nějaké plány na změny?

Posily plánujeme celou dobu. Víme o každém jednotlivém postu. Myslím si, že máme velmi dobře stabilizovanou obranu. Otázka bude, zda zůstane Radim Šimek, ale já jsem na 99 procent přesvědčen, že ano, i když se mu povede mistrovství. Dokonce si myslím, že by mohl patřit i mezi osm vyvolených beků, kteří pojedou na Světový pohár, i když tam bude hrozný přetlak. Nejen jemu, ale také Tygrům bych to velmi přál. Vyrostl v top beka, který by jednou mohl atakovat NHL. Nově podepsal smlouvu na tři roky, ale zájem může být velký. Ještě jedna sezona u nás mu podle mě velmi pomůže, bude hrát na nejvyšší úrovni a v prostředí, které zná. Pak bude ještě otrkanější pro další krok.

Kdo naopak po této sezoně tým nejpravděpodobněji opustí?

V každém případě končí Petr Vampola, ten je dohodnutý na dlouhodobém kontraktu s Mladou Boleslaví. V případě Michalů Birnera a Řepíka visí velký otazník. Oba mají ve smlouvách výstupní klauzuli a sezona se jim povedla. U nich si dovedeme představit, že ve své formě nějakou nabídku dostanou, ale bude otázkou, jak moc se jim z našeho prostředí bude chtít odejít. Moc bych si přál, aby to tak nebylo.

Za poslední roky byly osudy mistrů všelijaké, ať se podíváme na Slavii, Zlín nebo nejaktuálněji na Litvínov. Nebojíte se nyní něčeho podobného?

Naprosto tuto statistiku respektuji a znám. Jednou věcí je mistrovská kocovina, o které se vždy mluví, a druhou věcí je absence systematické práce z důvodu nějakého uspokojení. Jak už jsem řekl, titul je pro nás úžasná věc, ale my chceme pokračovat v naší práci. Máme obrovskou chuť.

Nejbližším evropským vzorem, který bychom rádi následovali a který je pro nás dosažitelný, je pro nás švédská Skelleftea. Během posledních šesti let byli pětkrát ve finále. To je něco neuvěřitelného. Neustále si udržují kvalitu práce, pracují systémově s mládeží nebo při doplňováním týmu. To je věc, která je pro nás velkou motivací a strašně rádi bychom tu také tak pracovali.

Teď samozřejmě následuje náročná fáze po sezoně. Během dvou nebo tří týdnů budeme vědět, kdo z kluků tu bude v dalším ročníku. Máme připravená určitá opatření, jak kádr případně doplnit. Bude následovat ne nahodilá, ale systémová obměna. Proběhne větší zapracování Honzy Stránského a Dominika Lakatoše. Viděli jste, jak hrál Stráňa úžasně. Byl ve čtvrté lajně a trpělivě čekal na svou šanci. Ta přišla, on dokázal rozhodovat zápasy a myslím, že si to velmi užil a hlavně zasloužil. Jedničku si zaslouží také Dominik Lakatoš. Na ledě je chytrý jako opice, hru čte skvěle a má obrovský potenciál. Má naději, že se teď dostane do draftu, což by pro nás opět bylo skvělou vizitkou.

Finále je po sportovní stránce vynikajícím úspěchem, nicméně je výhodné také ekonomicky?

Máme přesně spočítané, kolik nás postup do play-off stál, kolik nás stálo každé jedno kolo. Není to z hlediska nákladů rentabilní, ale kompenzujeme to spoustou motivačních bonusů od sponzorů, kteří nás odměňují.

Pokračování na 3. straně

MISTŘI TIPSPORT EXTRALIGY 2015/2016 www.hcbilitygri.cz

MISTŘI TIPSPORT EXTRALIGY 2015/2016

www.hcbilitygri.cz

HC Bílí tygři Liberec

Letošní úspěch nás zavazuje k další práci, říká generální manažer Bílých Tygrů Ctibor Jech

Ctibor Jech je jedním z nejdéle sloužících generálních manažerů na extraligovém poli. Společně s Jaroslavem Kasíkem a Františkem Vozkou zachraňoval na počátku 90. let liberecký hokejový klub před úpadkem. Z role trenéra se do funkcionářské pozice přesunul už v roce 1995, poté, co tehdejší Stadion (pod jeho trenérským vedením) postoupil do 1. národní ligy. V roli manažera byl u toho, když už jako Bílí Tygři vybojoval liberecký tým v roce 2002 extraligovou příslušnost a o 14 let později si ve stejné funkci vychutnal i premiérový extraligový titul. S třemi poháry pro vítěze základní části a jedním mistrovským titulem se řadí k nejúspěšnějším českým hokejovým funkcionářům.

V Liberci jste strávil většinu své hráčské a celou svou funkcionářskou kariéru, věřil jste, že se dočkáte zisku titulu?

Po vstupu do extraligy a určité stabilizaci v soutěži jsem zejména v sezonách, kdy jsme dokázali vyhrát základní část, věřil, že se jednou něco podobného povede. To, že se nám ani jednou nepodařilo úspěch v podobě vítězství v základní části přetavit alespoň v postup do finále, bylo docela zklamáním. Ale přeci jen jsem pořád doufal. Po třech horších sezonách už jsem se obával, že se toho asi nedožiju, protože čas při této práci hrozně letí. Že se nám to teď podařilo, je pro nás určitá satisfakce za roky práce předtím. I když jsem byl tentokrát v jiné funkci, bral jsem to i jako svůj osobní úspěch a rozhodně jsem si to užíval.

Není divu, Ján Lašák, Martin Bakoš nebo Branko Radivojevič byli kostrou týmu a jedná se o hráče, kteří přicházeli do Liberce díky vaší práci.

Asi osmdesát procent hráčů tu bylo už před uplynulou sezonou. Tým byl pak dobře doplněn. Ale zejména z toho, jak se dokázali prosazovat hráči, kteří už tu byli, jsem měl velikou radost. Dřív se složitě prosazovali, nebyli schopní se nastartovat do ideální formy, ale letos byli strůjci úspěchu. Například třetí lajna, která byla v základní části velmi úspěšná, tu strávila celé dvě sezony, a letos měli velký podíl na úspěchu, byť ten byl především týmovou záležitostí. Jsou to hráči, kteří před příchodem k nám pravidelně hrávali play-off a byli v extralize vidět, ale u nás se jim v předchozích sezonách nedařilo. Teď se konečně chytli. Je vidět, že role trenéra a to, jakou tvář dá týmu, je pro hráče velmi důležité.

Co vám proběhlo hlavou, když Martin Bakoš vstřelil rozhodující gól?

Já měl v těch prvních okamžicích naprosté prázdno v hlavě. Chviličku jsem čekal, jestli to tak skutečně je. V O_2 Areně jsem byl daleko od ledu a všechno jsem neviděl tak zřetelně. Ale když jsem pak viděl reakci našeho fanklubu, který okamžitě vylétl, bylo mi všechno jasné. Pak začala obrovská euforie. Dál ani nevím, všichni jsme se objímali a víceméně jsem hlavně hledal nejrychlejší cestu k týmu.

Jak jste si užil období oslav? Bylo to pro vás určité zadostiučinění?

Nechci úplně říkat zadostiučinění. Ale vybavil jsem si v těch chvílích celou naši složitou cestu. O něčem podobném jsem snil, stejně jako jsem ještě jako hráč snil o postupu do extraligy. Když jsem se pak dostal do funkcionářské pozice, znovu jsem hleděl k cíli, kterým byl postup do extraligy. To se podařilo, ale na nějaký větší úspěch jsme teprve čekali a pracovali jsme pro něj v každé sezoně. Už jsme začínali být i trochu nervózní, nikdy jsme se nedostali do finále, ale když se to konečně všechno podařilo a navíc takovým způsobem, byl to neskutečný prožitek. Moc jsem si naše vítězství užíval. Myslel jsem také na prezidenta klubu Petra Syrovátka. On je tím motorem, který nás žene kupředu a za úspěchy. Ten pocit ale u mě nebyl jen o radosti a euforii, ale i o určitém klidu. Uklidnilo mě, že jsme skutečně mezi elitou, která mohla slavit titul.

Pořád je pouze deset českých měst, kde se historicky titul slavil…

Ano, a myslím si, že i po čtrnácti letech, co jsme v extralize, je to obrovský úspěch. Pořád je to relativně velmi brzo od postupu. Nejen v porovnání třeba s Litvínovem, který čekal do loňského roku, ale také s jinými kluby. Trochu z toho vynechávám Vsetín, to bylo úplně něco jiného, klub, který se vybudoval na zelené louce a ze systému, který systémem nebyl. My naopak šli systémovou cestou.

Filip Pešán mluvil hned po zisku titulu o tom, že je to ohromný dárek pro Petra Syrovátka. Souhlasíte?

Jednoznačně. Petr Syrovátko je neskutečným příkladem toho, jak se může člověk starat o své město a co pro něj může dělat. Postaral se tu velkým dílem o podmínky pro sport a nejen o ně. Liberec je pro něj městem, pro které je ochoten udělat všechno, a nyní mu pomohl i k hokejovému titulu. To, co říkal Filip Pešán, můžu podepsat, a jsem Petrovi nesmírně vděčný, že si mě vybral, abych mohl působit ve funkci generálního manažera klubu po jeho boku. Jsem rád o to víc, že i během našeho úspěšného tažení, před kterým smeká většina hokejového světa, se z médií ozývaly hlasy a názory, které se na popularitě Bílých Tygrů chtěli jen svézt, přiživit a programově očernit působení Petra Syrovátka a jeho společnosti. Člověku je až nevolno, když vidí, kam jsou někteří lidé schopni zajít, jen kvůli své vlastní popularitě. Letošní úspěch je určitou náplastí.

Určitě jste dostal spoustu gratulací, je nějaká, která vám udělala největší radost?

To mě teď z hlavy nenapadá, jestli je nějaká taková. Radost mi udělaly všechny. Mimořádné byly ty od partnerů, kteří tu s námi začínali. Oni nám s hokejem nejen na profesionální úrovni, ale také s mládeží velmi pomáhají. S nimi jsem si tuto odměnu v podobě titulu velmi rád užíval.

Kdy jste uvěřil, že by sezona mohla být úspěšná?

Tomu, že bude úspěšná, jsem věřil od počátku. Už jak se to vše začalo rodit v kabině, když k nám přišli Řepa s Birnym a Švíckem (Řepík, Birner, Ševc, pozn. red.), začalo mi to připomínat období, kdy přišli Vaic, Podkonický nebo Čermák. To se tu také vytvořil velmi silný tým a dvakrát vyhrál základní část, bohužel v play-off to se to nedařilo proměnit v úspěch. V týmu byla od začátku bezvadná parta, která si zařídila své nepsané zákony a ty dodržovala. Tým pak šlapal a dařilo se mu podobně. Leccos se v kabině změnilo oproti dobám, kdy se nám nedařilo, a v tu chvíli jsem si říkal, že se tu rodí něco dobrého.

Dalším faktorem byla osobnost Filipa Pešána, který do týmu přinesl spoustu nových věcí. O tom jsme věděli, protože si je dlouho zkoušel. Dlouho jsme o nich spolu mluvili, přesvědčoval nás o nich a nakonec se mu dařilo je uvést do fungování v Benátkách. K tomu přidal další nové věci u A-týmu, a hned to začalo také fungovat. Věřil jsem, že tu vzniká něco velkého. Ale že to všechno klapne už v prvním roce, s tím jsem tedy nepočítal. Je to pro nás obrovská odměna. Nicméně, to že budeme úspěšní a že si třeba připravíme pole pro další sezony, tomu jsem věřil hned. Nakonec se k nám přidali i diváci a vše pak běželo skvěle.

Počet rekordů, které Tygři překonali, je takřka neuvěřitelný. 118 bodů, 41 výher a z posledních dvaceti zápasů sezóny včetně play-off tým prohrál jen dva, a to ve finále se Spartou. To asi překvapením bylo?

To rozhodně, a nejen pro nás, ale asi pro celou hokejovou veřejnost. Po dlouhé době se takřka všechna maxima posouvala. Byla to obrovská odměna za práci hráčů a realizačního týmu kolem nich, a také důkaz, že jsme nastoupili na dobrou cestu. Titul byl už jen vrcholem. Pro získání titulu se musejí na vaši stranu přiklonit i některé maličkosti, ale jak se říká, štěstí přeje připraveným. A my jsme připravení byli. I ty šťastné chvilky nám přály. Stačí si vzpomenout na ten nájezd v poslední sekundě pátého finále. Takové momenty jsou ozdobou celého play-off. Sice jsme si u nich užili obrovské nervy, ale nakonec to vše ještě umocní.

Co podle vás znamená zisk titulu a úspěšná sezona pro Bílé Tygry do budoucna?

V první řadě je to završením určité cesty. Podařilo se nám to, za čím se žene každý tým. Užívat si můžeme asi deset, čtrnáct dnů, ale pak se jede dál. Ale krom toho je to pro nás také určité nastartování lidí a důkaz, že něčeho podobného jsme schopní. Práce, kterou jsme vykonali, se nyní promítne také u mládeže nebo u těch, kteří se na činnosti klubu podílejí. Nevyhráli jsme podle mě jen ve sportovním ohledu, ale také v organizaci a v tom, jaký punc zápasům dáváme. To, jak jsme si na play-off připravili veškerý program a servis pro diváky, podle mě v extralize také nemá konkurenci. Za to by si i lidé, kteří se o doprovodný program starají, zasloužili také zlatý pohár. Snažíme se blížit k největším světovým soutěžím, kde si hokeje váží a je společenskou událostí. Žije jím celé město. Letošní úspěch zavazuje nejen naše hráče, kteří budou chtít opět dosáhnout co nejvýše, ale také všechny ostatní kolem klubu, protože se znovu chceme posunout někam dál.

Text: Martin Kadlec, foto: Jiří Princ

inzerce

Finále se Spartou? To byla reklama na hokej, míní trenér Filip Pešán

Vůbec nejmladším trenérem, který se svým týmem v extraligové historii vybojoval titul, se stal Filip Pešán. Podíl na historickém úspěchu klubu však má podle něj celá řada dalších. „Velký dík patří celému realizačnímu týmu, klukům a majiteli klubu," říká mladý kouč.

První play-off v trenérské kariéře a hned slavíte titul. Jaký je to pocit?
Je to prostě úžasné. Velký dík patří celému realizačnímu týmu, majiteli klubu a klukům, ti všichni mají zásluhu na tom, jak celá sezona vypadala. Myslím si, že jsme byli poctivým týmem, který tvrdě pracoval každý den.

Kde byl položen základ té cesty, která nyní skončila zvednutím Masarykova poháru nad hlavu?
To vlastně přesně neumím určit. Není to jen o tom, že by se teď z ničeho nic něco stalo. Už od konce minulé sezony jsme šli určitým směrem, kterým jsme pokračovali také v tomto ročníku, a jsem hrozně rád, že se nám to vyplatilo.

Vaše sezona byla téměř bezchybná, je vůbec možné něco takového zopakovat?
Bojím se, že něco takového se snad ani opakovat hned tak nedá. Nemyslím to postavením v tabulce, ale počtem bodů a tím, kolik rekordů jsme dokázali zlomit. Byla to prostě úžasná sezona, která potvrdila určitý náš trend. Nechci to přeceňovat, spousta klubů v republice pracuje dobře, ale myslím si, že teď můžeme určit nějaký trend my. Budu jen rád, když naši práci potvrdíme postavením v tabulce i za rok.

Mohla si vůbec extraliga přát lepší vyvrcholení, než finále mezi Tygry a Spartou?
Myslím si, že ne. Všechny naše domácí zápasy byly vyprodané, v Praze přišlo 17 tisíc lidí. Fanoušci hokej milovali a bylo to vidět!

Zůstáváte u Tygrů?
Zůstávám. Jsem duší Tygr a kdybych v budoucnu měnil dres, pak jen dočasně. Má základna je v Liberci. Podali jsme si na to s prezidenterm klubu Petrem Syrovátkem ruku.

Pokud má mít úspěch trvalou hodnotu, musíme na něj navázat, konstatuje Petr Syrovátko, prezident klubu Bílí Tygři Liberec

Dokončení z 1. strany

Před „sezonou snů" prožili Tygři tři nepříliš úspěšné roky, řekněte mi, neměl jste myšlenku, že byste z hokeje odešel?
Sportovní výsledek, i když je to prohra, mě osobně až tolik netrápí. Jestli jsem někdy uvažoval o tom, že z hokeje odejdu, bylo to kvůli lžím, pomluvám a nenávisti, které malá skupina aktivistů šířila a šíří. To byly chvíle, které mi otravovaly život. Říkal jsem si ale, že tu ta negativistická nálada je jen na krátkou chvíli, že si na to v horizontu dvaceti třiceti let nikdo nevzpomene. Proto jsem ani ve chvílích, kdy naše sportovní radost nebyla skoro žádná, nepochyboval. Tu baráž si stále pamatuji, když jsem ještě v 55. minutě nevěděl, co bude druhý den. Představoval jsem si, kolika lidem bych tím udělal radost, že by mohli říct, že jsem neúspěšný šéf hokeje a zaneřádil jsem město s arénou. Sportovní výsledky mě ale nikdy nenutily přemýšlet o tom, jestli tu s hokejem skončím.

Bylo pro vás určitým zadostiučiněním, když jste během finále viděl zaplněné náměstí před libereckou radnicí, kde sledovali zápasy fanoušci, kteří se nedostali do Home Credit Areny a O_2 areny?
Bylo to něco krásného. Celou dobu jsem byl pro, aby bylo možné sledovat zápas ještě na nějakém místě, a radnice se k tomu takto postavila. Primátor Tibor Batthyány mě překvapil, jak rychle reagoval. Všechno si vzali na starost. Pro fanoušky to možná bylo trochu utrpení, protože počasí opravdu nepřálo, takže první dva zápasy prostáli v dešti. Ale jinak jsem měl radost, že hokej neběžel jen v hospodách a doma, ale došlo i na takové to spontánní fanouškovství třeba na náměstí. Právě radnice je pro mě spolu s Ještědem a bílými tygry v ZOO jedním ze symbolů Liberce.

Může se nyní hokejový klub Bílých Tygrů označovat za nositele nových trendů, o kterých se během sezony mnoho napsalo?
Důležité je, že ty změny, které jsme učinili, byly zároveň podtrženy sportovním výsledkem. Pokud by se to nestalo, někteří by řekli, že je to zbytečné. V tuto chvíli to skoro vypadá jako návod, aby si stejně počínali i další. Že je to zárukou úspěchu. To ne, záruka to rozhodně není, ale je to správná cesta správným směrem.
Kde podle mě určujeme spolu se Spartou jasný směr, to je herní pojetí. Oběma trenérům se podařilo týmům vtisknout moderní hokej. To pak bylo vidět i na cestách Sparty a nás do finále. Sparta zakolísala snad jen ve dvou horších utkáních, jinak to byl strojový výkon. U nás to samé, přestože se nám třeba první utkání s Chomutovem nedařilo, kluci ho svou trpělivostí a systémem, kterému po celou základní část

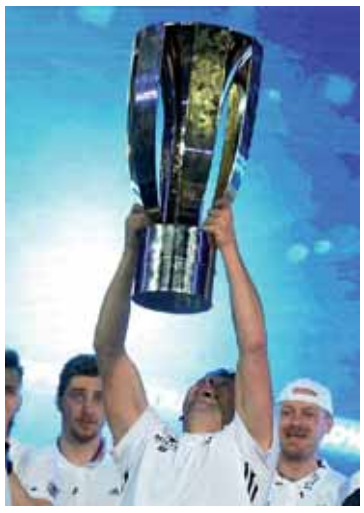

ti věřili, urvali. V tomto jsme posunuli kvalitu ligy. Byla tu jedna mluva, jedno myšlení. Když si kluci vyráběli před play-off tu skládačku poháru, stálo tam: „Jeden tým, jeden cíl." Podle toho se také chovali.

Jde tento trend pro příští sezonu ještě někam posunout?
Vždycky to jde. Letos se také podařilo Golden State v NBA posunout asi pětadvacet let starý rekord v počtu výher. Navíc, ačkoliv netrpím na nějaké křivdy od rozhodčích, náš rekord by neměl být 118 bodů, ale ještě o dva body víc. To kvůli dvěma zápasům s Plzní. Rozhodčí nám v nich neuznali 2 regulérní branky a my mohli brát výhry. I tady je vidět, že naše maximum mohlo být ještě vyšší. Ale i tak byla naše jízda úžasná. Snad ještě nekončí a opět se budeme moci zaradovat.

V minulých letech se hodně mluvilo o Benátkách nad Jizerou. Dotování farmy bylo před letošní sezónou finančně ořezáno a začalo se spolupracovat i s jinými kluby. Fungovalo to v této sezoně podle vás ideálně?
Letos to fungovalo bezvadně. Spolupracovali jsme se Spartou a Mladou Boleslaví. Dali jsme si určité finanční mantinely, které se nám víceméně podařilo dodržet. Letos na to chceme navázat. Už jsme domluvení se Spartou, že budeme v tomto režimu pokračovat. Pražané přemýšlejí i o tom, že by si tam od nové sezóny dodali trenéra „pozorovatele". Vypadá to, že by to měl být Jaroslav Nedvěd. Také s Davidem Výborným, který má nyní tyto záležitosti na starost v Mladé Boleslavi, budeme jednat a stojíme o spolupráci s nimi.
Díval jsem se na zajímavou statistiku. Celkem sedmnáct kluků, kteří hráli finále, prošli farmou. Nemluvím teď jen o Tygrech, ale také o Spartě. Pak tu byli kluci, kteří se v semifinále protočili za Boleslav. To je jasný důkaz toho, že to má smysl. Mohou někde systémově hrát, naskočí na dvanáct, osmnáct, dvacet minut, zahrají si přesilové hry a oslabení. Strhnou na sebe pozornost a vybojují si šanci v hlavním týmu. Dominik Lakatoš pak třeba odehraje pět minut v zápase, ale to není pět minut, kdy by nebyl vidět. On naplno napadá, je silný na puku….

Bílí Tygři mají po 14 extraligových sezónách vysněný titul. Projeví se to nějak na marketingových strategiích klubu?
Budeme o těchto věcech ještě hodně mluvit. Máme teď něco, co jsme si přáli, a musíme s tím pracovat a snažit se prodávat. Ale jedna věc, kterou už teď po konzultaci s marketingovými zaměstnanci vím, je to, že nebudeme zvedat ceny permanentek. Budou se hýbat ceny jednotlivého vstupného, ale ne permic. Lidé si čím dál více uvědomují, že permanentky mají velký smysl. Dávají vám záruku, že jste součástí našeho klubu. My chceme majitele permanentek, kteří tu jsou s námi třeba i deset let, nějak odměnit. Home Credit Arena je pro ně fantastické zázemí a prostředí.
Naším marketingovým cílem je mít přes tří tisíce prodaných permanentek. Možná už nebudeme trhat jeden rekord za druhým, jako v této snové sezoně, ale na úrovni a kvalitě práce nechceme slevit vůbec nic.
Zároveň tím chceme zhodnocovat i prostředky od privátních firem, protože hokej nepodporuje nikdo jiný, než privátní firmy! Jsem rád, že právě z těchto míst slyším ohlasy, že jsou hrdými partnery Bílých Tygrů, a to nejen letos, když se vyhrál titul, ale také v horších časech.

Text: Dominik Jakubec, foto: Ota Mrákota

www.hcbilitygri.cz

MISTŘI TIPSPORT EXTRALIGY 2015/2016

inzerce

BÍLÍ TYGŘ

BÍLÍ TYGŘI LIBEREC

MISTŘI TIPSPORT

Tipsport ELH

generální partner

I LIBEREC

ODPORU V SEZONĚ 2015 / 2016

RALIGY 2015/2016

ČESKÁ POJIŠŤOVNA

RADEGAST

BPA

T EXTRALIGY 2015/2016

SYNER

generální partner

HOME CREDIT

PLAY OFF

Tipsport

ČESKÁ POJIŠŤOVNA

MISTŘI TIPSPORT EXTRALIGY 2015/2016

www.hcbilitygri.cz

HC Bílí tygři Liberec

Ohlédnutí za sezonou 2015/16

Bílí Tygři za sebou mají vskutku historickou sezonu. Na jejím konci mohla parta svěřenců trenéra Filipa Pešána zvednout nad hlavy nejen Prezidentský pohár pro vítěze základní části, ale také Masarykův pohár pro šampiona extraligy. Pojďme se nyní za tygří cestou na trůn ohlédnout.

Základy úspěchu týmu najdeme už v závěru předchozí sezony. Když deset kol před koncem základní části ročníku 2014/15 opustil trenérský post Rostislav Čada, na jeho místo nastoupil potřetí ve své kariéře jako hlavní kouč Filip Pešán. Tygři sice i přes skvělý závěr sezony nedokázali proklouznout do play-off, rychle si však zajistili záchranu a šanci tak dostávali také mladí nadějní hokejisté, které se následně dařilo zapracovat do kádru.

Kromě pozice hlavního kouče zaujal Pešán také roli sportovního ředitele, což byla zcela nově vytvořená funkce, a brzy začal úřadovat. Už na startu přípravy se tým dočkal dvou velmi zvučných posil, do Liberce zamířili velezkušení Michal Birner a Michal Řepík. K nim se navíc později přidal také Martin Ševc, jejich bývalý spoluhráč ze Lva Praha, který se pyšnil zkušenostmi z mnoha finálových účastí v soutěžích po celé Evropě. Kromě nich posílil tým také Jan Stránský.

Změnou byl i samotný způsob přípravy. Bílí Tygři angažovali kondičního kouče Aleše Pařeza, který zavedl řadu novot. Mimo jiné se poprvé postavili na led už v červnu, krom toho Tygři trénovali jednofázově a intenzivně, což mělo více odpovídat vytížení hokejistů v ostrých zápasech. Jak se ukázalo, také tato změna mužstvu velmi prospěla, i ve vyřazovacích bojích měli hráči plno sil.

Premiérový postup ze skupiny

Do ostrých duelů vstoupili svěřenci Filipa Pešána v srpnu. Také v tomto ročníku se totiž představili v prestižní hokejové Lize mistrů. V základní skupině se představili proti švédské Skelleftee a slovenské Nitře a cíl byl jasný – postoupit!

Přestože se Skellefteou náš tým dvakrát prohrál, proti Nitře ani jednou nezaváhal. Na ledě soupeře dokázal zvítězit dokonce 9:0! Doma následně na tuto výhru navázal vítězstvím 2:0 a mohl slavit postup do vyřazovací fáze soutěže. Zde v září a říjnu čekala Tygry dvojice duelů proti dalšímu švédskému soupeři, Linköpingu.

První duel se odehrál na ledové ploše Home Credit Areny a Bílí Tygři jasně naznačili, že se v šestnáctifinále zastavit nechtějí. Už v první třetině si vytvořili vedení 4:1, a přestože ve zbytku utkání žádná branka nepadla, letěli do Švédska s luxusním náskokem. Také zde dokázal náš tým zvítězit, tentokrát 6:3, a mohl slavit postup do čtvrtfinále.

V něm čekala Tygry další těžká zkouška v podobě švýcarského Davosu. Domácí duel tentokrát Liberci nevyšel, po třetině prohrávali svěřenci trenéra Pešána 1:3 a dvoubrankový rozdíl nakonec svítil i na závěrečném skóre, které bylo 3:5. V odvetě sice Tygři předvedli skvělý výkon, po porážce 3:4 však nakonec v soutěži skončili.

Pro prezidentský pohár

To už ale byla v plném proudu také extraliga. Do ní sice Bílí Tygři vstoupili porážkou 2:5 na ledě Komety, úvodní prohra však jako by tým probrala. Následovaly výhry nad Litvínovem, Plzní a Hradcem a tým začal postupně stoupat do nejvyšších pater tabulky, než se postupně usadil na první příčce.

Tygrům se dařilo zejména doma. Až v desátém kole okusil náš tým na domácí půdě hořkost porážky, když podlehl 0:1 Kohoutům z Olomouce. Jestli se dá vůbec v tomto ročníku mluvit o nějakém výsledkovém zaváhání, pak přišlo ve 20. a 21. kole. Tehdy Tygři nejprve prohráli po nájezdech na ledě Sparty a následně v prodloužení na ledě Chomutova. Věřte nebo ne, byl to jediný případ, kdy Tygři v tomto ročníku prohráli více než jednou v řadě.

O několik týdnů později přišlo další vyztužení obranných řad. Devátého prosince ohlásil náš tým příchod zkušeného Tomáše Mojžíše, který okamžitě zapadl do kádru jako jeden z tahounů. V té době měli Tygři na kontě čtyři výhry v řadě a série stále narůstala až

na nový klubový rekord, deset vítězství. Krom toho narůstal také náskok na prvním místě tabulky.

Už před koncem základní části mohli Bílí Tygři navíc slavit nové extraligové historické maximum. Přestože se rekord Pardubic zdál neochvějný, po výhře 8:4 nad Zlínem mohl náš tým slavit překonání milníku v počtu bodů během jedné sezony. Nový rekord nakonec stanovili na 118 bodů, což je hranice, která se bude jen těžko překonávat.

K tomu přidali ještě jeden zásadní rekord, když během základní části posbírali celkem 41 výher v 52 zápasech. Sečteno a podtrženo, do vyřazovacích bojů vstupovali Tygři jako suverénní vítěz Prezidentského poháru a hlavní adept na titul. K němu však byla ještě dlouhá cesta.

Až na trůn!

Ve čtvrtfinále čekal naše hráče Chomutov, který rozhodně nebyl snadným soupeřem. Přesvědčila se o tom Kometa Brno, kterou Piráti vyřadili v předkole, naopak naši hráči vstupovali do play-off po téměř dvoutýdenní pauze a museli se opět dostávat do tempa.

To sice bylo v prvním utkání znát, přesto dokázali jít Tygři do vedení a nakonec zvítězili 4:1. Stejným poměrem se nakonec radovali také v druhém duelu a do Chomutova se tak série stěhovala za stavu 2:0. Ani na ledě soupeře Liberec nezaváhal, výhrou 3:1 ve třetím duelu si vybojoval mečbol a ten o den později s přehledem proměnil.

Semifinále přineslo velmi očekávané derby mezi Bílými Tygry a nedalekou Mladou Boleslaví. Na vítěze čekala vůbec první účast ve finále play-off Tipsport extraligy, pro Boleslav navíc byla historická i první účast v semifinále. Rozhodně zde však nechtěla končit.

To dávala najevo i na ledě. Přesto na domácím ledě Bílí Tygři ani tentokrát nezaváhali, přestože první duel dokázali Středočeši v závěru pořádně zdramatizovat snížením na rozdíl jediné branky. Také tentokrát tedy Liberec vedl po prvních zápasech 2:0. Třetí duel se Tygrům velmi vydařil, Boleslavi nedávali šanci a zvítězili 3:0. O den později pak díky skvělé třetí třetině strhli lavinu radosti, kterou odstartoval postup do finále.

V něm však stála před svěřenci trenéra Pešána poslední a zároveň nejtěžší překážka. Pražská Sparta, která jako jediná dokázala v základní části Tygry třikrát porazit. Na to navíc navázala i v prvním finále, v němž sice šli naši hráči do vedení, nicméně nakonec prohráli 1:3. To znamenalo navíc také konec rekordní šňůry, předtím totiž Tygři celkem čtrnáctkrát v řadě zvítězili, což bylo nové maximum samostatné české extraligy. Ve druhém utkání tak měli nůž na krku, přesto dokázali zvítězit 4:2 a do O2 Areny se tak jelo s vyrovnaným stavem.

O třetím duelu toho bylo napsáno více než dost. Množstvím zbytečných trestů si Tygři zápas sami prohráli a ve třetí třetině pouze korigovali na 1:4. Přesto se tento zápas ukázal jako klíčový. Následovala debata týmu na hotelu, v níž se hráči shodli, že takto hrát nemůžou, pokud chtějí uspět. Výsledek? Ve čtvrtém finále hladce zvítězili 4:1 a série se stěhovala zpět pod Ještěd.

Pátý duel nabídl neskutečnou zápletku. Po první třetině Sparta vedla, nicméně Tygři dokázali postupně otočit na 4:3. Místo klidného závěru však následovalo trestné střílení Jaroslava Hlinky jen sekundu před koncem! Skvělý Ján Lašák si však poradil a do O2 Areny tak tentokrát Tygři jeli s mečbolem, který byli odhodláni proměnit.

Šestý duel nabízel velké drama. Domácí šli do vedení, náš tým však vyrovnal. Přestože měli Tygři jasnou herní a střeleckou převahu, nedařilo se jim ji přetavit v gól, utkání tedy šlo do prodloužení. Ani dvacet minut navíc nestačilo, až ve druhém prodloužení přišla zlatá radost. V čase 85:19 se trefil Martin Bakoš a odstartoval neuvěřitelnou euforii.

Střelec mistrovské branky Martin Bakoš:

„Dostal jsem přihrávku a věděl jsem, že bek couvá. Zkusil jsem vystřelit zpoza něj a vyšlo to. Důležitější gól jsem nedal. Čekal jsem na něj do posledního zápasu a nakonec fakt přišel. Je to úžasné. Věřili jsme, že nám to tam může spadnout. Hned se mi potom v hlavě vybavilo, že je rozhodnuto!“

Bílí Tygři mohli vůbec poprvé v historii zvednout nad hlavu Masarykův pohár pro mistry Tipsport extraligy ledního hokeje. Následovalo také holení vousu kapitána Jana Výtiska, který svou chloubu prohrál v sázce, a bouřlivé přivítání finálových hrdinů v liberecké Home Credit Areně.

Mistrovská sezona je nyní u konce. Nezbývá než věřit, že se klubu podaří podobnou jízdu opět zopakovat. Všem fanouškům a partnerům klubu bychom chtěli poděkovat za podporu. Společně jsme dosáhli svého cíle!

Statistiky

Liberecká cesta za Masarykovým pohárem v play-off byla opravdu impozantní. K premiérovému titulu stačilo Tygrům čtrnáct zápasů, během nichž dosahovali liberečtí hokejisté skvělých čísel v individuálních statistikách. Některé dokonce dokázali i ovládnout.

Vyřazovací boje zastihly ve výborné formě Slováka Branka Radivojeviče. Pětatřicetiletý veterán zaznamenal 17 bodů za 5 gólů a 12 asistencí a potvrdil, že jedním z rozhodujících faktorů v play-off jsou zkušenosti. Stal se nejlepším nahrávačem a figuroval i na samotném čele kanadského bodování, kde se bodově srovnal s Jaroslavem Hlinkou ze Sparty. Ve prospěch libereckého soupeře z finálové série rozhodl vyšší počet vstřelených branek.

S kapitánem Pražanů se o první místo, tentokrát v tabulce střelců, musel dělit i Michal Řepík. Ten zakulatil svoje gólové konto na 10. Polovinu ze svých branek dal šikovný pravák v sérii se Spartou, což z něj učinilo nejlepšího kanonýra celého finále. Uvidíme, zda Michal přidá další branky v národním dresu České republiky, třeba i na mistrovství světa.

Statistika Radegast index se v play-off nesla ve stejném duchu jako v základní části a Liberec se může pyšnit tím, že ji opět ovládl kapitán Jan Výtisk. Důrazný zadák sice ztratil kvůli zranění dvě semifinálová utkání, ale vše se mu podařilo dohnat ve finále. K vítězství mu nakonec stačilo 91 bodů.

Zapomenout nesmíme ani na Jána Lašáka. Slovenský gólman patřil k největším oporám výběru Filipa Pešána, což se ukázalo i v brankářských statistikách. Průměr obdržených branek na zápas 1,81 byl vůbec nejlepší a úspěšností 92,07% se maskovaný matador zařadil na skvělé čtvrté místo.

Cesta na vrchol je lemována milníky a rekordy

Nejúspěšnější sezona v historii severočeského celku přinesla řadu milníků. Překonány byly jak rekordy klubové, tak extraligové. Pojďme se společně podrobně podívat kolik jich nakonec během ročníku padlo.

Základní část

Jako první se Bílým Tygrům povedlo zvrátit sérii v počtu vyhraných duelů v řadě. V prosinci Tygři ani jednou neprohráli a společně s listopadovou výhrou nad Zlínem slavili deset vítězných duelů v řadě. Následně sice příznivou sérii ukončila pražská Sparta, nicméně i přesto byl klubový rekord překonán.

S přibližujícím se závěrem soutěže bylo jasné, že Liberečané budou atakovat minimálně ještě dvě zdánlivě nepřekonatelná maxima. Extraligový rekord v počtu bodů během jedné sezony a extraligový rekord v počtu vítězství. Oba zmiňované milníky patřily doposud Pardubicím, které během ročníku 2002/2003 dosáhly na nevídaných 38 vítězství a 111 bodů!

Jenže svěřenci trenéra Filipa Pešána zvládli závěr dvaapadesátikolového maratonu na výbornou. V posledních šesti zápasech neutrpěli porážku a stanovili nový extraligový rekord na 41 výher, druhé zmiňované maximum překonali o rovných sedm bodů. Finální skóre tak znělo 118!

Z celkových 66 zápasů letošního ročníku Tygři ovládli hned 53!

I další počiny však nezůstaly neoceněny. Tygři byli letos historicky nejúspěšnější, i co se vstřelených branek týče. Podařilo se jim překonat rekord z ročníku 2006/2007, kdy nastřádali 161 gólů. Nyní se však zastavil brankostroj až na čísle 181!

S výborným výkonem útočných řad úzce souvisí i přesilové hry. V těch byli taktéž modro-bílí během uplynulé sezony vůbec nejúspěšnější za celou dobu své účasti v extralize. Čísla 21,54% v zá-

kladní části a 24,29 v play-off jsou novými maximy libereckého hokeje!

Týmové rekordy byly vyčerpány, nikoliv však ty individuální. Žádnému Tygrovi se během extraligového utkání nepodařilo nastřádat šest bodů. Ve střetnutí s Karlovými Vary (7:2) se ale tímto nevídaným počinem prezentoval Branko Radivojevič. Ten se krátce po utkání radoval se sedmi body (1+6) dokonce z překonání extraligového rekordu v počtu nahrávek během jednoho duelu, nicméně druhá asistence u branky Dominika Lakatoše mu nakonec dodatečně byla odebrána.

Ve své, trochu rozdílné, kategorii nenašel přemožitele ani Jan Výtisk. S 314 body v tabulce Radegast indexu překonal dva roky starý rekord Michala Gulašiho (309) a na druhé místo měl navíc náskok rovných 50 bodů.

Play-off

Ani play-off nezůstalo, co se překonaných čísel týče, pozadu. Žádnému z týmů se v historii samostatné české ligy totiž nepodařilo projít při systému hraném na čtyři vítězné zápasy do finále bez jediné porážky.

Jelikož navíc Tygři vyhráli šest zápasů před koncem základní části v řadě, vytvořili společně s osmi výhrami v play-off nové extraligové maximum v počtu vítězství bez porážky. Překonali tak výkon Třince ze sezóny 2014-2015 (13 výher). K vyrovnání historického rekordu (ZKL Brno - 16) z let 1963-1964 šelmám zbývaly dva vítězné zápasy.

Bez povšimnutí nezůstal po veleúspěšné sezoně ani realizační tým. Filip Pešán se ve 38 letech stal nejmladším trenérem, který dovedl svůj tým k zisku triumfu v české nejvyšší hokejové soutěži.

Bez podpory Syneru by se titul nikdy neslavil, říká muž, jenž vládne financemi v SGH, a.s.

Petr Myška je viceprezidentem hokejového klubu, zároveň finanční ředitel celé skupiny S group holding, a.s. (SGH) a také jedním z jednatelů firmy SYNER s.r.o. Jste vlastně strážce firemní pokladny. Necítíte se někdy ve střetu zájmů?

Ve střetu zájmů určitě ne. Starám se o finance desítek firem, které mají pouze jednoho vlastníka, a tím je SGH a.s. Pod tlakem se ale cítím vcelku pravidelně. Celá naše skupina, kam patří i hokejový klub, musí být jeden tým, kde každý zná a má svou roli. Na sponzorování, myšleno financování hokeje, ale i dalších sportovních, kulturních, charitativních aktivit, se v naší podnikatelské skupině musí nejdříve vydělat. To vytváří permanentní tlak na hospodářské výsledky a především na výši zisku. Toto prosím zdůrazněte: Zisk opravdu není sprosté slovo, ale platí se z něj 19% daň a je to jeden z nejdůležitějších ukazatelů pro hodnocení v bankách. Bez tvrdé a poctivé práce, lásky ke sportu a městu Liberci by to ale nešlo. Oba naši majitelé a většina manažerů jsou ale naštěstí liberečtí patrioti a k tomu buď aktivní nebo „dosluhující“ sportovci. S takovou je podpora sportovních aktivit v Liberci jednodušší. Máme také rodiny a děti a není nám jedno, co dělají ve volném čase.

V rozhovoru pro Deník Sport prezident hokejového klubu Bílí Tygři Liberec Petr Syrovátko, spolumajitel S group holdingu a.s., uvedl, že za 22 sezón, co se v libereckém hokeji angažuje, poslala firma Syner do klubu k miliardě korun. To je pořádná pálka...

Samotný SYNER za celé období, kdy Bílí Tygři, s.r.o. (právnická forma A teamu – pozn. aut.) hrají extraligu, tedy od roku 2002 do letošní sezony, kdy jsme se stali Mistry ČR, to je za 14 let, poslal do libereckého hokeje a tedy všem jeho příznivcům a fanouškům více jak 500 milionů korun. K tomu je potřeba připočíst dalších více jak 100 milionů Kč, kterými SYNER jako dlouholetý hlavní partner libereckého mládežnického hokeje přispěl Tělovýchovné jednotě Bílí tygři Liberec. Další roční příspěvky v řádech statisíců dává holding a další firmy v něm sdružené. Ano, blížíme se miliardě. Náklady na čtrnáctileté působení Bílých Tygrů s.r.o. v extralize vyšplhaly na cca 1,7 miliardy Kč. Rozdíl zaplatili další partneři a fanoušci. Je nutné poděkovat zvláště Home Creditu a všem našim větším či menším regionálním hokejovým sponzorům. Ti jsou nedílnou součástí naší velké liberecké hokejové rodiny. Bez těchto společností, mnohdy firmiček, i skvělých fanoušků, by se náš společný hokejový úspěch, titul, nikdy nenarodil.

Lišila se nějak výše sponzorského daru od Syneru v sezónách, kdy se Tygrům dařilo o poznání méně? Umím si představit, že když se daří, shánějí se sponzorské peníze od jiných firem snadněji než v dobách, kdy je opak pravdou?

Sponzor je v našem pojetí obchodní partner BT s.r.o., s kterou má podepsanou Smlouvu o reklamě, ve výjimečném případě Darovací smlouvu. Před krizí v roce 2008, kdy byla ekonomika na výšinách, to se sponzory nebylo tak špatné. Dávali jsme

do 25 milionů ročně. Během krize, a zvláště pak po roce 2010, hodně našich partnerů muselo zareagovat na špatnou ekonomickou situaci a podporu hokeje formou reklamy hodně utlumovalo. Některé dokonce zbankrotovaly, kromě toho se i razantně snižoval rozpočet BT s.r.o. a negativní rozdíl přesto musel dofinancovávat náš holding a hlavně SYNER, jako největší a nejsilnější firma skupiny SGH. Nezbytné bylo dojednat i nového silného generálního partnera a jsme rádi, že se jím stal právě Home Credit.

Vidíte a přesto se pořád někde píše, jak město Liberec na hokej doplácí...

To jsou nesmysly. Bílí tygři Liberec s.r.o. od okamžiku, kdy postoupila do nejvyšší hokejové soutěže v roce 2002, nikdy od statutárního města Liberec nedostala žádnou finanční podporu. Např. Kometa Brno, která hraje v nově zrekonstruované hale Rondo patřící městu, dostává od města Brna 18 milionů ročně. To samé se děje v Hradci Králové, který hokejistům dává ročně 19 milionů, Zlín pětadvacet, Karlovy Vary dvacet. V Liberci je to úplně naopak. Bílí Tygři za to, že trénují a hrají od roku 2005 v liberecké Home Credit Areně, která patří a vždy patřila městu Liberec, případně její 100% dceřiné společnosti, platí nájem. Od roku 2005 společnost Bílí Tygři, s.r.o. zaplatila jenom za nájem 77 milionů korun. Zároveň chci zdůraznit a již po několikáté připomenout, že samostatnou libereckou Home Credit Arenu město Liberec pořídilo za cca 548 milionů Kč a ne za jednu miliardu, jak opravdovou praxí nepoznamenaní zelení „ekonomové“ lživě a účelově vyhlašují do světa. Vše je ve smlouvách a v účetnictví.

Hráči, kteří po neuvěřitelné jízdě nakonec vybojovali titul, mají SYNER na horní části dresu. Když se všechny zápasy vysílaly přímým přenosem, byla to pro firmu bezesporu veliká reklama. Promítlo se to už nějak do vašich obchodních aktivit?

Domnívám se, že SYNER za 25 let své existence – letos slavíme čtvrtstoletí firmy – už své pevné místo na stavebním trhu má. Samozřejmě je dobře název firmy zviditelňovat a posilovat image firmy do plusu. V republikovém měřítku se to daří průběžně. Škoda, že v místních – libereckých - poměrech pořád ještě existují lidé, kteří nejsou schopni přiznat, že SYNER a celá SGH se svými vlastníky jsou ohromní patrioti Liberce, kteří dělají vše pro jeho rozvoj a slávu.

Každý návštěvník a fanoušek je náš klient, říká šéf Home Credit Areny Lukáš Přinda

Jedním z viceprezidentů Hokejového klubu Bílí Tygři Liberec je Lukáš Přinda, který má kromě práce pro klub „na povel“ i celou Home Credit Arenu, vlajkovou loď libereckého Sport Parku.

Jeho tým musí zastat veškerou práci, z níž jen zlomek diváci vidí. Tisíce starostí kolem diváků, sponzorů, občerstvení a technického zázemí v hale se zápas co zápas slévá ve funkční celek, který vytváří vynikající atmosféru a přispívá ke sportovnímu výkonu. Lukášův tým letos zajišťoval i doslova éterické ceremoniály s dechberoucími výkony na laně, s bubeníky a svítícími hokejkami. To tuzemská extraliga zažila poprvé. V Liberci vždycky dokáží vymyslet něco, co divákům utkání zpříjemní a co je patřičně naladí.

Kolik lidí se podílí na týlovém zabezpečení jednoho finálového zápasu play-off hokejové extraligy? Je to víc než při běžném extraligovém zápase? V čem se to liší?

Odhaduji, že zápasy play-off vyžadují o jednu třetinu personálu navíc než při klasickém utkání v sezóně. Velký důraz klademe na bezpečnost diváků a samozřejmě i na jejich komfort. Posilujeme počet pracovníků ostrahy, cateringových služeb, ticketingu i úklidu. Vše musí probíhat hladce, bez velkého čekání a stresu. Každý návštěvník a fanoušek je náš klient a chceme, aby si hokej užil a bavil se nejen sportem, ale i vším ostatním, co k takové velké akci patří.

Během vyřazovacích bojů padaly návštěvnické rekordy, hala byla vždy vyprodaná. Už máte celková čísla za právě ukončenou sezónu?

Vítězství je nádherná propagace každého sportu a musím říci, že v letošní sezóně se právě hokeji opravdu nádherně zadařilo. To se samozřejmě promítlo i do návštěvnosti. Play-off bylo od samého počátku vyprodáno a vstupenky na každé utkání byly za několik desítek minut pryč. Návštěvnické rekordy ale padaly už v základní části, Tygři hráli výtečně a lidi to bavilo. Celkem za sezonu 2015/16 na Tygry přišlo přes 200 tisíc diváků.

Když Tygři vyhráli v O_2 aréně a získali titul, musela se v Liberci bleskově chystat scéna a zázemí, aby bylo tento úspěch kde oslavit. Přibližte, co se konkrétně dělo v libereckéhe hale, zatímco hokejisté v přímém přenosu přebírali pohár a vám bylo jasné, že za pár hodin oslavy vypuknou v Home Credit Areně?

Nic není náhoda. I s takovou věcí, jako je zisk titulu po šestém zápase a na ledě soupeře musíte počítat. V neděli dopoledne ještě v aréně trénoval farmářský tým z Benátek a hned poté se postavila scéna pro přivítání Bílých Tygrů. S variantou, že získají titul už v neděli, jsme museli počítat. Nikde o tom nemluvíte a jen se modlíte, aby to dopadlo, nebo abyste něco nezakřikli. Je to úplně stejné, jako když máte ve skladu dobře ukrytou bednu s triky s nápisem Mistři. Nezbývá než doufat, že je nebudete muset nakonec vyhodit. Nebo že trička nikdo neobjeví dříve, než se titul získá.

Prezident klubu Petr Syrovátko v jednom z četných rozhovorů uvedl, že se pro novou sezonu uvažuje o zdražení jednotlivého vstupného, permanentek ne.

Zdražovat permanentky nebudeme. Cena se bude zvedat jen u jednorázového vstupného. Zachováme i dobrou praxi, že děti budou mít vstup za korunu. Myslím, že všichni už vědí, že permanentní vstupenka se vyplatí a přináší spoustu výhod. Projevilo se to zejména v rámci play-off, kdy všichni vlastníci permanentky měli garantované místo na všechna utkání. A navíc si mohli dokoupit ještě další lístky. Máme v plánu prodat pro novou sezonu minimálně o 15 procent permanentek víc než v té loňské.

MISTŘI TIPSPORT EXTRALIGY 2015/2016
www.hcbilitygri.cz
inzerce

Bakoš trefil nejdůležitější gól své kariéry

Když v útrobách pražské O2 arény předstoupil před novináře, jen těžko skládal slova. Mezitím se z liberecké kabiny nesly mistrovské chorály.

„Ani si to neuvědomuju, je to nádhera,“ zářil slovenský útočník Martin Bakoš, jenž Bílým Tygrům vystřelil na Spartě v šestém finále historický titul ve druhém prodloužení.

Ve finálové sérii v pěti předchozích partiích nebodoval, v neděli večer ale svojí trefou odšpuntoval liberecké oslavy. Časomíra se zastavila na údaji 85:09, když Bakošova skrytá střela z kruhu zapadla pod břevno sparťanské brány. A euforie započala!

„Důležitější gól jsem nedal. Čekal jsem na něj do posledního zápasu a nakonec fakt přišel. Je to úžasné. Věřili jsme, že nám to tam může spadnout,“ soukal ze sebe šťastný střelec.

Nepřemýšlel jsi, jestli místo střely raději nepřihrát?

Dostal jsem přihrávku a věděl jsem, že bek couvá. Zkusil jsem vystřelit zpoza něj a vyšlo to.

Co se ti v ten moment odehrávalo v hlavě?

Nevím... (smích). Je rozhodnuto, korunovali jsme tuhle krásnou sezonu. Nádhera!

Přímo po ledě jsi kroužil s mobilem v ruce. Volal jsi rodičům na Slovensko?

Ne, ne. Mluvil jsem s manželkou, která zápas sledovala v Liberci. Lístky nebyly a ani neměla s kým jet. Takže si to užila v klidu doma.

Jak těžký to byl zápas?

Nechtěli jsme si připouštět žádný tlak. Věděli jsme, že my můžeme a Sparta musí. Nakonec to vyšlo a jsme hrozně šťastní.

Cítili jste, že Spartě dochází síly?

Sám pro sebe jsem si vykládal, že už jich sice moc nemám, ale Sparta jich musela mít ještě méně. Kdyby mi ale někdo před sezonou řekl, že vyhrajeme titul, tak nevěřím. Měli jsme úžasnou partu a makali jako tým.

Jak velkou roli na úspěchu má trenér Pešán?

Obrovskou. Celkově změnil systém, trénování i fungování mužstva. Chce hrát totální hokej v obraně i v útoku, což také člověka mnohem více baví.

Před čtyřmi lety jsi oslavil titul se Slovanem Bratislava. Dají se ty pocity porovnat?

Každý titul je skvělý a úžasný. Také tenkrát se Slovanem jsme rozhodli v prodloužení, takže pocity jsou dost podobné.

Na tygřím kontě přistálo sedm trofejí z anket Tipsport extraligy

Týden po zisku hokejového trůnu putovala na sever další radost z ankety Hokejista sezony. Borci mistrovského Liberce ovládli slavnostní vyhlášení anket Tipsport extraligy, které symbolicky zakončilo klubovou sezonu. Zástupci Bílých Tygrů získali sedm trofejí.

Nejlepším trenérem byl zvolen Filip Pešán, nejlepším brankářem Ján Lašák, nejlepším nováčkem Dominik Lakatoš, nejlepším hráčem play off obránce Radim Šimek a vítězem takzvaného Radegast indexu se stal Jan Výtisk. Dvě trofeje získali Tygři jako tým - Prezidentský pohár pro vítěze základní části a Masarykův pohár pro vítěze play off a mistra.

„Těší nás, že jsme získali tolik ocenění a kromě velkého poháru dostali spoustu malých pohárů. Je vidět, že tým úžasně fungoval, a užíváme si toho,“ řekl Pešán, který byl rád, že tým získal hlavní týmovou cenu - Masarykův pohár. *„Shodli jsme se s Jánkem Lašákem, že kdybychom koukali na Spartu, jak jej převezme, tak bychom ten večer asi nepřežili,“* pousmál se osmatřicetiletý kouč.

Prezident libereckých Bílých Tygrů Petr Syrovátko, který klubová ocenění na pódiu přebíral spolu s kapitánem týmu Janem Výtiskem, uvedl, že se nepřestává radovat ze všeho, čeho liberečtí hokejisté dosáhli. *„Každé ocenění je výbornou motivací pro všední dny, které přijdou po odeznění mistrovských oslav,“* konstatoval.

Během slavnostního galavečera byly Tygrům ještě jednou slavnostně předány oba poháry, které tým v průběhu uplynulého ročníku vybojoval a přebíral už na ledě. Prezidentský pohár pro vítěze základní části zástupci týmu zvedali nad hlavu před liberecko u Home Credit Arenou, Masarykův pohár pro Mistry nad hlavy Bílých Tygrů letěl před vyprodanou pražskou O_2 Arenou před 17 tisíci diváky.

METROPOL

Vydává: **European Press Holding, a. s.,** Táboritská 880/14, 130 00 Praha 3, IČO: 28409329, tel. 472 700 122, ředitel vydavatelství: Ing. Jiří Morštadt, morstadt@tydeniky.cz, šéfredaktorka: Ladislava Richterová, e-mail: richterova@tydeniky.cz, redakce@tydeniky.cz, obchodní odd.: inzerce@tydeniky.cz, ředitel výroby: Jiří Vondráček, e-mail: grafika@tydeniky.cz, internet: Jakub Richter, richter@tydeniky.cz, www.tydeniky.cz. Vychází každý měsíc. Distribuce: vlastní distribuce METROPOL. Povoleno MK R pod číslem E 18330.